בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ט** ב**מנחם אב** תשס"ב (**28** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

ברשותכם, הוספה לעניין של שפינוזה [המוזכר בדף של יום ה' האחרון] ו'מאמץ' להשלים את פרשת ה'סנהדרין' כדי שנעבור לפורמאט המסורתי של הדף...

בעניין שפינוזה...

אולם, שפינוזה לא נכנע גם הפעם, ואז הוכרז ביום ט"ז במנחם אב, בשנת 5396 (1656), בבית הכנסת באמשטרדאם "החרם הגדול" על שפינוזה... עונש קדמון זה, שהוטל ע"י ה"אינקוויזיציה היהודית", היה אמנם קשה, אבל רק לאין ערך מן השיטות האכזריות שבהן נהגה האינקוויזיציה הנוצרית לרדוף את הכופרים ואת הכפירה. החוטא לא נענש בכלא, בעינוי ומה גם בשריפה, אלא רק בדברי הזעם של נוסח הקללה, בהוצאה מכלל ישראל, מה שלא היה לשפינוזה סוף סוף אלא אישור חיצוני של מצב קיים ממילא... פרנסי קהילת אמשטרדאם הודיעו למועצת העיר על הנימוקים שעוררו אותם להוציא את שפינוזה מתוך הקהילה והטעימו ביחוד, שהמוחרם כופר במקור האלוקי של התורה, הקדושה גם לדת השלטת בהולנד. ...

הטרגדיה של שפינוזה היתה בעצם הטרגדיה של כל היהדות בימים ההם, שהיתה מצומצמת ביותר מכדי לתת חירות לבעלי מחשבה חפשית. לולא הובלע בהתפתחות היהדות הרעיון הלאומי כולו ברעיון הדתי, לא היה מתהווה קרע בין שפינוזה העומד במרומי הפילוסופיה לבין העם ש מִקִרְבו יצא. למעשה, היתה היציאה מן הכנסת הישראלית הדתית כיציאה מן הברית הלאומית. צריכות היו לעבור מאות שנים עד שקם דור של יהודים בעלי מחשבה חפשית ולאומית, שהשכילו להבין כי הלאומיות יכולה לדור בכפיפה אחת עם חירות הדעת הקיצונית ביותר. [דברים אלה הם דעתו של מחבר המאמר, ההיסטוריון דובנוב, ולא של עורך הדף...] [דברי ימי עם עולם]

~~~

<u>"הסנהדרין של נפוליאון"</u> [השלמה מתוך הספר "אישים ומאורעות בתולדות ישראל"]

על כן, צריך היה להקים מוסד של מומחים, שיאשר את ההחלטות האלה ויעשה אותן לתקנות חובה. בשביל זה גמר נפוליאון לקרוא כנסת גדולה יהודית – הסנהדרין... הקומיסר הוסיף והסביר כי הסנהדרין שתקום תתן תוקף חוקי-יהודי לתשובותיהם ולהסבריהם של הצירים הנאספים באסיפה. האסיפה תודיע על ייסוד הסנהדרין ל**כל** בתי-הכנסת ב**אירופה**, כדי שישלחו שלוחים לכינון הסנהדרין בפאריז. הסנהדרין תהא בת **71** חברים, כדוגמת הסנהדרין הקדומה בירושלים. בראשה יעמדו נשיא, אב-בית-דין וחכם. בין חברי הסנהדרין יהיו **שני-שלישים** רבנים, ו**שליש** עסקני-ציבור. הקומיסר סיים ואמר: "הסנהדרין תחזיר ליושנה את הרוח האמיתית של החוק, תפרש את חוקי היהדות בתיאום עם רוח הזמן, תבטל את החוקים הבלתי-נכונים או שחלוקות בהם הדעות, ותיצור איגוד חדש של העם היהודי!"

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ט** ב**מנחם אב** תשס"ב (**28** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מילת פלאים זו, **הסנהדרין**, עשתה לה כנפיים בין קהילות ישראל באירופה. כינוס הכינון של הסנהדרין שנועד ל 20 באוקטובר (יום ב', ח' בחשון) נדחה לכמה חודשים עד תחלית פברואר 1807.

{הסיום, בע"ה, מחר..}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל